

KIEN **KAMPIOEN** **Nieuw talent**

Fred Diks

Illustraties: ivan & ilia

kluitman

'Keihard trainen om de top te bereiken!'

Door Hidde Jurjus

In deze nieuwe Koen Kampioen komt er een jonge, talentvolle doelman naar Stark, het team van Koen. Hij droomt over een toekomst als prof. Die droom had ik zelf vroeger ook.

Ik ben al heel jong naar een profclub gegaan. Ik begon met voetballen bij Longa '30 in mijn woonplaats Lichtenvoorde. Op mijn vijfde ging ik al naar de Gelderse KeepersSchool, waar ik speciale keeperstraining kreeg. Drie jaar later zat ik bij De Graafschap. Na alle jeugdselecties in Doetinchem doorlopen te hebben, maakte ik mijn debuut in de Eerste divisie op 8 augustus 2014 op twintigjarige leeftijd.

Dat je als prof ook met tegenslagen te maken kunt krijgen, beseftte ik al tijdens mijn eerste wedstrijd. Ik kreeg een rugblessure en kon na de rust niet meer verder spelen. Pas na elf weken was ik weer fit!

Bij De Graafschap heb ik in de Eerste divisie en in de Eredivisie gekeept. Van jongs af aan heb ik keihard getraind om de top te bereiken. Ik ben blij dat ik altijd heb doorgezet.

2016 was een topjaar voor mij. Ik werd Gelders voetballer van het jaar, PSV bood me een contract voor vijf seizoenen aan én ik debuteerde in Jong Oranje. De wedstrijd tegen Jong-Servië wonnen we met 1-0 en dat zal ik nooit meer vergeten. Toen het Wilhelmus klonk, was ik enorm trots. Ik beseftte dat ik jarenlang naar dat moment had toegewerkt. Ook was het heel speciaal voor

mij om het shirt van Jong Oranje te mogen dragen. Daarmee ging mijn jongensdroom eindelijk in vervulling. Maar na het eerste fluitsignaal had ik het gevoel gewoon weer 'aan het werk' te zijn.

Na een jaar bij Jong PSV gekeept te hebben, leende de club me uit aan eredivisionist Roda JC. Daar kan ik me nog verder ontwikkelen en meer ervaring opdoen, want als doelman krijg ik heel veel ballen op doel.

Als je wilt weten of de nieuwe keeper van Stark net zo veel mooie momenten gaat beleven als ik, lees dan dit boek en droom er lekker in weg. Lezen en voetballen is een perfecte combinatie!

Veel sportgroeten,
Hidde Jurjus

A stylized, handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long, sweeping tail stroke.

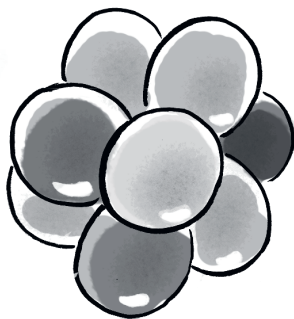
Hidde Jurjus heeft gekeept bij Longa '30, De Graafschap, Jong PSV, Roda JC (waar hij nog steeds doelman is) en Jong Oranje. In 2015 opende hij samen met Ted van de Pavert (De Graafschap, PEC Zwolle, N.E.C.) de Koen Kampioen Route in het Gelderse Hengelo.

Afscheid van Dennis

Koen van Loons gezicht loopt rood aan. 'Pfff. Straks ontplof ik!' In de kantine van zijn profclub Stark blaast hij een van de laatste ballonnen op. Daarna knoopt hij het uiteinde dicht. 'Wat een rotwerk! Ik heb bijna geen lucht meer.'

'Dat is niet zo gek, als je al dertig ballonnen hebt opgeblazen.' Zijn beste vriend Niels hangt de rode en witte ballonnen op aan een touw dat dwars door de kantine van de voetbalclub is gespannen. 'Hè hè. Bijna klaar.' Hij schudt zijn handen los. 'Ik heb kramp in mijn vingers van het knoopjes leggen.'

Samen met zijn teamgenoten heeft Koen een deel van de grote kantine versierd met slingers en ballonnen in de kleuren van Stark. Achter de bar hebben ze confettikanonnen klaargelegd.

'Ik hoop dat Dennis het een coole verrassing vindt,' zegt Koen.

'Vast wel,' zegt Niels. 'Gaaf dat hij nog van niets weet. Het wordt een echte surpriseparty.'

Koen knikt. De spelers van Stark nemen vanavond afscheid van hun keeper. Koen staart even voor zich uit en denkt terug aan zijn trainingsweek in Engeland. Daar had hij samen met doelman Dennis een onvergetelijke tijd. Dennis was zo geweldig in vorm dat hem gevraagd werd om als doelman naar Football Stars over te stappen.

Koen kreeg tijdens die stage ook veel complimenten, maar hij was nog niet goed genoeg om al naar het buitenland te verkasen. Dat vindt hij eigenlijk niet zo erg. Hij is begonnen bij de amateurs van FC Top en hoopt nu via de jeugdopleiding van Stark later prof te worden. Vanwege zijn vele goals wordt hij Koen Kampioen genoemd.

Langzamerhand komen er steeds meer mensen binnen. Teamleider Olivier van Bergen en assistent Jori van Zeist zijn samen naar Stark gereden.

Ook trainer Ramon van der Sloot is er. Hij heeft een elektrisch pompje bij zich. 'Kijk eens wat ik hier heb! Hebben jullie dit nog nodig voor de ballonnen?'

'Nee hè?' Koen slaat zich voor het hoofd. 'Hadden we dat maar eerder geweten. Nu hebben we alle ballonnen zelf opgeblazen. Wat een pokkenwerk was dat... Ik sta er nog van te hijgen.'

'Tja. Dat was niet nodig geweest. Dit ding had jullie een boel werk bespaard. Hier, Koen. Neem die pomp maar mee naar huis. Misschien komt hij nog een keer van pas.' Trainer Van der Sloot kijkt rond. 'Jullie zijn goed bezig geweest, zeg. Het ziet er feestelijk uit. Dennis zal het helemaal geweldig vinden.'

'Ik hoop het,' zegt Koen. Hij kijkt rond. Boven de bar hangt een grote foto van Dennis met de tekst *Good luck in England, Dennis*. Als ik naar Engeland had gemogen, was deze afscheidsavond ook voor mij geweest, denkt hij.

Niels slaat Arthur op zijn schouder. 'Nu Dennis weggaat, word jij onze eerste keeper. Je krijgt de kans om door te breken.'

'Klopt,' zegt Arthur, 'maar van mij had hij mogen blijven, hoor. Ik vond het prima om wissel te zijn.'

'Hè? Dat meen je niet.' Koen is verbaasd over Arthurs vreemde reactie. 'Je wilt toch zo veel mogelijk spelen?'

Arthur haalt zijn schouders op en schuift drie tafels tegen elkaar. 'Er zijn zo veel dingen die ik leuk vind. Gitaarspelen en zingen bijvoorbeeld. Misschien nog wel cooler dan keepen. Kijk, dit wordt mijn podium voor vanavond. Hier ga ik optreden.' Hij zet een kruk op een van de tafels en pakt zijn gitaar uit zijn koffer.

'Speel eens iets,' vraagt Koen.

Arthur stemt zijn gitaar en kijkt goed waar hij zijn vingers tegen de snaren moet drukken. Terwijl hij zingt, speelt hij bijpassende akkoorden op zijn gitaar.

Al snel komen alle spelers van Stark om Arthur heen staan.

'Te gek,' roept Koen als het eerste nummer af is. 'Ik wist helemaal niet dat je zo goed kon zingen en gitaarspelen.'

'Dank je wel.' Arthur staat op van zijn kruk en neemt buigend het applaus in ontvangst. 'Ik zing normaal alleen in het Engels, maar speciaal voor Dennis heb ik een nummer in het Nederlands geschreven.'

'Wow. Wat knap,' zegt Koen. 'Je zult er wel druk mee zijn. Je bent nu onze eerste doelman én je steekt heel veel tijd in de muziek. Hoe houd je dat vol?'

'Gewoon, omdat ik het superleuk vind. Muziek kost me geen moeite.'

'Misschien word je later wel een beroemde zanger,' zegt Niels.

'Of een beroemde doelman,' vult Koen aan. Hij kijkt op zijn horloge. 'Over een kwartiertje is Dennis hier. Wat zal hij opkijken als hij straks met zijn ouders de kantine in komt.'

Ramon van der Sloot, de trainer, moet lachen. 'Ik heb hem en zijn ouders met een smoes hiernaartoe gelokt. Dennis denkt dat hij een stoomcursus Engels van me krijgt omdat ze volgende week al naar Engeland verhuizen. Ik heb gezegd dat ik hem vooral voetbaltermen zal leren, zoals corner, penalty, assist, counter en hattrick.'

'Maar dat zijn toch al Engelse woorden?' merkt Moes op.

'Precies. Dat is juist de grap.'

Kort voor het begin van het feest komen ook de meeste ouders van de spelers binnen. Koens vader is alleen, want Koens moeder begint vanavond aan een beeldhouwcursus.

'Jammer dat mam er niet is,' zegt Koen.

Dat vindt zijn vader ook. 'Maar ja, toen ze zich inschreef, wist ze niet dat we vanavond afscheid van Dennis zouden nemen. Ik vind het goed dat ze zich op creatief gebied verder wil ontwikkelen. Wie weet komt dat ook wel van pas bij haar werk als kapster. Als iemand blauw haar met krullen wil of een kaal hoofd met een plukje erbovenop, regelt ze dat allemaal.

Ik ben benieuwd of ze voor beeldhouwen net zo veel talent heeft.'

'Moet jij je creatieve kant niet eens een beetje ontwikkelen, pap?' vraagt Koen.

Zijn vader schudt zijn hoofd. 'Dat lijkt me niets. Mij te zweverig. Eerst moet je je een voelen met een stuk hout of een brok steen en daarna ga je erin lopen hakken... Nou, lekker dan. En trouwens, vroeger als speler van FC Top was ik reuze creatief.'

Koen knikt. Zijn vader was vooral creatief in het scoren van eigen goals. Daarna stond hij vaak als een houten klaas aan de grond genageld, heeft hij weleens gehoord. Grinnikend trekt Koen de gordijnen voor de kantineramen dicht.

'Wat doe je? Het is toch nog niet donker?' zegt Niels.

'Nee, maar anders ziet Dennis ons van buiten en weet hij meteen dat de kantine versierd is. Dan is het geen verrassing meer.'

Koens trainer loopt naar de deur. 'Zijn jullie allemaal even stil? Ik loop zo naar buiten om Dennis en zijn ouders op te vangen. Daarna neem ik ze mee de kantine in. Jullie weten wat je moet doen als we straks binnenkomen?'

'Ja!' roept iedereen.

Koen en zijn medespelers pakken ieder een confettikanon. Bij de ingang gaan ze in twee rijen tegenover elkaar staan. Behalve Moes. Hij bedient naast de bar de knoppen van de muziekinstallatie.

'*Good evening*. Fijn dat jullie er zijn voor deze speciale Engelse cursus. *Come in,*' horen ze trainer Van der Sloot in de hal zeggen.

Op het moment dat de deur van de kantine opengaat, knalt het team hard met de kanonnen, zodat er een regen van gekleurde confetti ontstaat. Die dwarrelt neer op Dennis en zijn ouders.

Dennis kijkt verbaasd naar de drukte. 'Huh...'

Moes begint met een opzweepend muziekje en draait de volumeknoppen open.

'Wat krijgen we nou?' zegt Dennis even later lachend. Hij zit helemaal onder de confetti. 'Cool, hoor. Wat is dit? Krijg ik geen Engelse les?'

Trainer Van der Sloot schudt nee. 'Als je eenmaal in Engeland bent, leer je de taal vanzelf. Deze avond is bedoeld om afscheid van je te nemen. We maken er samen een mooie party van.'

'Geweldig!' Dennis' moeder straalt helemaal. 'Als we eenmaal in Engeland wonen, zullen we Stark nog gaan missen. Het is hier altijd zo gezellig!'

Dennis' vader vertelt dat hij via de profclub werk heeft gekregen. 'Dennis mag van de Engelse voetbalbond pas bij Football Stars spelen als ik een werkvergunning heb.' Hij wrijft in zijn handen. 'En die heb ik nu mooi binnen.'

'Wat ga je doen?' vraagt trainer Van der Sloot.

'Ze hebben me gevraagd voor de fanshop van Football Stars. Daar verkoop ik allerlei souvenirs, shirts en andere voetbalattributen. De mensen kunnen hun eigen naam en rugnummers op die shirts laten strijken. Dat leer ik er de eerste dagen allemaal. Het lijkt me erg leuk om te doen. We komen zelfs in de buurt

van het stadion te wonen in een mooi appartement. We hoeven vanuit Nederland bijna niets mee te nemen naar Engeland, want het appartement is al helemaal ingericht.'

Voorzitter Van Hengel is er ook. Hij klimt het podium op en pakt de microfoon. 'Welkom allemaal op deze speciale avond. Ik zal het kort houden, want we zijn hier om te feesten, niet om een hele avond naar toespraken te luisteren.'

Dennis knikt. 'Daar ben ik het mee eens.' Hij staat vooraan tussen al zijn teamgenoten.

'Voor onze club Stark is het heel bijzonder dat een van onze jeugdleden is gescout om in het buitenland te gaan voetballen. Ik ben lange tijd Hoofd Opleidingen geweest en nu ben ik alweer een poos voorzitter, maar dit heb ik niet eerder meegemaakt. Veel mensen hebben een dubbel gevoel bij afscheid nemen. Aan de ene kant ga je de spelers missen met wie je een paar jaar lief en leed hebt gedeeld. Anderzijds is het geweldig voor jou, Dennis, dat je aan een nieuw avontuur begint. Je vertrekt naar het buitenland om te proberen daar uiteindelijk prof te worden. Dat is iets waar duizenden kinderen van dromen. Die droom wordt voor jou werkelijkheid. Het is niet alleen een geweldig hoogtepunt voor jou, maar ook voor Stark. Als je over een paar jaar op tv komt en wereldberoemd bent, kunnen wij zeggen: "Hij heeft ooit nog voor Stark gekeept."' "

Iedereen klapt voor de mooie toespraak.

Even later komt de voorzitter bij Dennis en de andere spelers staan. 'Ik vind het erg dapper van je. Het is niet niks, hoor,

wennen aan een nieuwe omgeving, een nieuwe club én dan ook nog een andere taal. Ik doe het je niet na!’

Dennis haalt zijn schouders op. ‘*I can* al best wel *good English*.’

Zijn vader knikt. ‘Met de club en ons gezin hebben we het hier uitgebreid over gehad. We kunnen niet in de toekomst kijken, maar zullen wel proberen ervan te genieten.’

Trainer Van der Sloot is het ermee eens. ‘Dat zal vast lukken. En zo niet, bedenk dat je altijd weer welkom bent bij Stark.’

Koen knipoogt naar Arthur. ‘Ik denk dat het tijd is voor je optreden.’

‘Ik ben er klaar voor,’ zegt de nieuwe eerste doelman.

Zijn vader geeft hem de gitaar aan. ‘Ga lekker zitten, Arthur. Zet ‘m op.’

Arthur knikt. ‘Dit nummer is speciaal voor jou, Dennis. Ons hele team hoopt contact met je te houden via FaceTime of WhatsApp. Als je het leuk vindt, kun je gewoon in onze groepsapp blijven. Dan weten wij hoe je het in Engeland doet en kun jij Stark blijven volgen.’

‘Tuurlijk. We gaan zeker appen en facetimen,’ belooft Dennis. ‘Ik zal Stark nooit vergeten.’

‘Dat is je geraden,’ lacht Koen.

Na zijn intro begint Arthur te zingen: ‘Wat stond ik vaak paf. De tegenstander kwam met knikkende knieën op je af. Je bent niet alleen een goede doelman, maar ook nog eens erg cool, man. Altijd met een heel vet plan.’

Koens vader stoot de vader van Arthur aan. ‘Wat een talent heeft uw zoon.’

